

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΣΧΟΛΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ

Ἐν τῷ ὅπερ 276 κώδικι τῆς κυρίως πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης τῶν Ἱεροσολύμων, γεγραμμένῳ ὑπὸ διαφόρων χειρῶν τελευτῶντος τοῦ δεκάτου ἔθδόμου αἰῶνος καὶ ἀρχομένου τοῦ δεκάτου διηδόσου, θέως δὲ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δοσιθέου, γέγραπται ἐν φ. 133^β-134^β «Γράμμα ἐλεημοσύνης», ὃς ἐπιγράφεται, γιτοι ἐγκύκλιος σκοποῦσα νὰ κινήσῃ τὸν ἔλεον τῶν ἀπανταχοῦ Χριστιανῶν ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων ἐνεκατῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐξαιτουμένων τὴν ἄμεσην αὐτῶν βοήθειαν. Ἡτο δὲ η ἀπανταχοῦσα αὕτη προωρισμένη νὰ παρέχηται εἰς πάντα ἀξιον προστασίας καὶ ἀντιλήψεως, συμπληρουμένη διὰ τοῦ δινόματος αὐτοῦ ἐν αἷς θέσεσι σήμερον εὑρίσκονται αἱ λέξεις ὁ δεῖνα, εἴτε ἀνέκαθεν ἀπαντῶσαι ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐγκυκλίου εἴτε ὑπὸ τοῦ Δοσιθέου τεθεῖσαι, ἀτεώς τύπον καὶ δοκίμιον ἀντιγράψαντος ἐν τῷ κώδικι τὸ γράμμα. Διὰ τοῦτο δὲ πιθανῶς τὸν λόγον καὶ ἐθεώρησε περιττὸν νὰ ἐπιγράψῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐγκύκλιον, ἐκτὸς ἂν δὲν εὗρε τοῦτο ἐν τῷ ἀντιβολαίῳ. Ἀλλὰ, καίτοι λείπει τὸ ὄνομα τοῦ συντάξαντος, βλέποντες ἐκ τοῦ γράμματος, ὅτι γίνεται ἐν αὐτῷ λόγος περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς προελθόντων δεινῶν ὡς προσφάτων, πειθόμεθα, ὅτι εὐλόγως ὁ Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος Κεραμεὺς, εἰ καὶ μετά τινος δισταγμοῦ, δηλουμένου διὰ τοῦ ὅπερ αὐτοῦ προστεθέντος ἐρωτηματικοῦ σημείου, προσέγραψεν αὐτὸν εἰς τὸν πρῶτον μετὰ τὴν ἀλωσιν πατριάρχην Γεννάδιον τὸν Σχολάριον, ἐκδοὺς καὶ μικρὸν μέρος τῆς ἀρχῆς¹. Διὰ ταῦτα καὶ ὡς ἔργον τοῦ κλεινοῦ ἱεράρχου καὶ ὡς καθ' ἔχυτὴν ἀξίαν ἀναγνώσεως καὶ συγκινητικὴν κατάχωρίζομεν τὴν ἐγκύκλιον ταύτην δλόκληρον ἐνταῦθα.

Γράμμα ἐλεημοσύνης

Οἱ ἀπανταχοῦ ἔστε ἀκριβῶς πάντες ὅπως συγχωρήσει καὶ παραχωρήσει θεοῦ ἐάλω η ἀθλία Κωνσταντινούπολις, καὶ τὰ θεῖα ταύτης κατεσκάφη τεμένη, καὶ τὰ δυτικὰ ἔκεινα καὶ φρικώδη μυστήρια καὶ

¹ Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Ἐν Πατρουπόλει. 1891. Τόμ. Α' σ. 344.

1. ἵσθε

τὰ ἄγια τοῦ Χριστοῦ πάθη, ὃ φρίκη, κατερρίφη τε καὶ κατεπατήθη καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀπαντες εὑρεθέντες Χριστικοὶ οἱ μὲν μαχαίρᾳ ἀπέθανον, οἱ δὲ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πικρῷ τυγχάνουσιν, ἄλλοι δὲ εἰς τὰ τῆς γῆς πέρατα διεσπάρησαν, ὀνειδιζόμενοι, θλιβόμενοι, στενοχωρούμενοι, 5 κακουχούμενοι, ἐν ἔργοις πλανώμενοι καὶ δρεσι καὶ σπηλαῖσις καὶ ταῖς διπαῖς τῆς γῆς καὶ ἐν θαλάσσῃ ταλαιπωροῦντες, ἕντος δὲ τούτων καὶ πικρῷ τέλει τοῦ βίου ὑπεξάγονται. Ὡ πῶς ἡγέσχου, Χριστὲ βασιλεῦ, πῶς τοσαύτην ὑπῆγεγκας τῶν κακῶν βλασφημίαν; Εὔσένεια γῆμιν μὲν διώλετο, ἐκεῖθεν δὲ ἀπελήλατο πάντη, νόμοι θεῖοι καταπε-
10 πάτηνται, καὶ πολιτεία σίχεται δὴ πᾶσα καὶ τῶν ἀμεινόντων ἐλπὶς ἀπαστα, καὶ πόδες μὲν βέβηλοι τοῖς ἀβάτοις βῆμασιν, οὐ γε δὴ γὰρ τῶν μυστηρίων τελεῖται λατρεία, ἐμβατεύουσι, καὶ χεῖρες μιαφόνοι τῶν ιερῶν αἰσχρῶς ἀπτονται. Τίς δὲ ἀν διεξίοι δσα τε καὶ οἰκ τότε τοῖς
15 γῆτημένοις τετόλμηται ὑπὸ των βαρβάρων; Ἰερεμίου δὲ δοτῶς τοῦ θρηνῳδοῦ δεῖται γὰρ τραγῳδία.

*Ἐγωγε γοῦν δσάκις ἀν μοι τὸν νοῦν ἐπὶ τὰ πεπραγμένα ἀνάξω καὶ τοῖς θρήνοις συγγένωμαι, περικιροῦμαι οἴόν τινα χιτῶνα τὸν λογισμὸν, καὶ τὴν φωνὴν ἐγκόπτομαι, καὶ συγχέομαι κωκυτοῖς καὶ δυρμοῖς, καὶ τοῖς πᾶσι Χριστιανοῖς συνθρηγεῖν καὶ ἐλεεῖν καὶ οἰκτείρειν
20 παρακαλῶ τοὺς ἀπ' αὐτῆς αἰχμαλωτισθέντας Χριστιανοὺς, ὃν εἰς ἐστι καὶ δδεῖνα.

Οἱ εἰδότες οὖν καὶ ἀκούσαντες τὴν παροῦσαν ταύτην γραφὴν καὶ ἐλεήσατε καὶ τροφῆς καὶ στέγης αὐτῷ μετάδοτε, ἵνα τοῦ παρὰ Κυρίου μακαρισμοῦ ἐπιτύχητε. «Μακάριοι γάρ φησιν οἱ ἐλεοῦντες ὅτι
134^α αὐτοὶ ἐλεγθήσονται» καὶ πάλιν «Ἐλεον θέλω || καὶ οὐ θυσίαν» καὶ
26 «Ο ἐλεῶν πτωχὸν μακαριστὸς» καὶ «Οὐδὲν οὕτω λυτροῦται ψυχὴν ἐκ θανάτου ὡς ἐλεημοσύνη», καὶ «Ο βαλὼν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ πένητος εῖργε ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ δικαστοῦ», καὶ «Γίνεσθε οἰκτίρμονες ὡς ὁ πατὴρ γῆμῶν ὁ οὐράνιος», καὶ ὁ προφῆτης Ἡσαΐας «Ἐὰν ιδῃς γυμνὸν
30 περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν δμογενῶν σου οὐχ ὑπερόψει». Ο γάρ ἐλεῶν καὶ ἀγαπῶν τοὺς πτωχοὺς καὶ αἰχμαλώτους διὰ Κύριον καὶ τοῦ ἀπείρου τῶν ἀμαρτιῶν λυτροῦται χρέους, καὶ τῆς δεινῆς αἰχμαλωσίας τῶν δαιμόνων ἐλευθεροῦται, καὶ πάντα τὸν κόσμον μικροῦ ὠνεῖται τιμήματος, καὶ ἀνανεοῦται καθάπαξ καὶ μένει ἀθάνατος καὶ βασιλεύει βα-
35 σιλεῖαν οὐράνιον καὶ ἀτε δοῦλος εὐγνώμων πάντα τὰ τοῦ Κυρίου κλη-

9. πάντη 21 (καὶ κατωτέρω) 4
26 ἐλ : πτω : 27. βαλ : πέν : 28. παλ : οἰκτ :

24. γὰρ φησιν ἐλ : 25. ἐλ :
28. παλ : οἰκτ : 34. ἀνανεοῦται

ρονομεῖ καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἐξ εὐωνύμων ἀποφάσεως οὐκ ἀκούει καὶ τὴν Δεῦτε οἱ εὐλογητοὶ τοῦ πατρός μου κλήσιν ἀξίως τῷ δντι πλουτεῖ, καὶ, πάσης ἀπαλλαττόμενος τιμωρίας, παντὸς καλοῦ ἀπολαύει διηγεκῶς. Μὴ ἀνάμενε τοίνυν παρελθεῖν σου τὸν βίον, ἀλλ' ἔως ὃν τῆς ἀπὸ τῆς τραπέζης σου καθ' ἡμέραν καὶ ἀπὸ τοῦ φυράματός σου καθ' 5 ἑβδομάδα, ἀπὸ τοῦ κέρδους σου κατὰ μῆνα, ἀπὸ τῶν ἱματίων σου κατὰ καιροὺς καὶ ἀπὸ τῆς εἰςόδου σου κατ' ἐνιαυτὸν μεταδίδου τοῖς χρήζουσι, μᾶλλον δὲ ἐκ πάντων διόλου θησαύριζε καὶ σύναγε εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν οὐρανῶν διὰ τῶν αἰτούντων σε. Θησαύριζεις τῷ σώματι, θησαύρισον καὶ τῇ ψυχῇ. Προνοῇ τῶν σαυτοῦ, ἐπιμελήθητι καὶ 10 τῶν πέλας· ἀπολαύεις τῶν ἐνεστώτων, προνοήθητι καὶ περὶ τῶν μελλόντων, ἵνα ἀκούσῃς τὸ Δεῦτε οἱ εὐλογητοὶ τοῦ πατρός μου, καὶ αὐτίκα πορεύσονται μετ' αὐτοῦ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀνεκλαλήτῳ οἱ ἐλεήμονες ὅπου τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀγγέλων, τὸ τοῦ ἀδύτου φωτὸς χωρίον, ἡ || ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἡ ἐλευθέρα μητρόπολις, ἡ πόλις τοῦ φ. 134β ἔωντος, τῆς εὐκοσμίας τὸ τέμενος, ἡ φωνὴ τῆς ἀγαλλιάσεως, τῆς ἐξ- 16 ομολογήσεως ἡ ψῆφος καὶ ὁ ἥχος τῶν ἕορταζόντων ἀπέραντα, καὶ συνέσονται τοῦ λοιποῦ τῷ Κυρίῳ οἱ ἐλεήμονες, πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντες καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, εἴτα τὸ Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγους ἡς παλὺς, ἐπὶ πολλοὺς δὲ καταστήσω, τὸ Εἰςελθε εἰς τὴν 20 χαρὰν τοῦ Κυρίου σου καὶ τὸ Ἀνακλιθῆναι μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶς ἀναλογιζόμενοι λοιπὸν διὰ τῆς χρηστῆς μεταδόσεως καὶ ὑψωθήσεσθε καὶ διδοῦσθήσεσθε καὶ σωθήσεσθε ἐν Χριστῷ. Ἐλεημοσύνην δὲ λέγω, οὐχ ἵνα ἐλεήσῃς ἵνα καὶ ἀπαξ, 25 ἀλλ' ὡς ὃν ἐλεῆς παντὶ τρόπῳ τοὺς πάντας καὶ πάντοτε, τὸν μὲν ὡς συγγενῆ, τὸν δὲ ὡς ἀνθρώπον, καὶ τὸν μὲν διαθέσει, τὸν δὲ ἔθει, τὸν δὲ λόγῳ, τὸν δὲ ἔργῳ, τὸν δὲ πράγματι, καὶ τὸν μὲν βρώμασι, τὸν δὲ πόμασι, τὸν δὲ ἐν δώμασι, καὶ τὸν μὲν στέγῃ, τὸν δὲ φιλοφροσύνῃ τὸν δὲ τιμῇ καὶ ἀπλῶς ἀπασι τρόποις οἵς δύνασθε· ἐξόχως δὲ εἰς τὸν 30 δδεῖνα καὶ συνδράμετε ὡς φίλοι Χριστοῦ καὶ ἐλεήσατε καὶ μὴ παύσησθε τοῦ εὖ ποιεῖν, ἵνα καὶ τῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν ἀξιωθῆτε. Ἡ χάρις αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

— · · —

2. εὐλ.: 8. Ἐν τῷ φα· τῶν γενημάτων σου ὡς τὸν σιτοδότην Ἱωσὴφ ἀλλῃ γραφῇ ἀλλιγῷ νεωτέρᾳ 18. ἀγ.: 19. πι.: 20. πολ.: πολ.: ἂντας: 24. Ἐν τῷ φα· πλουτισθήσεσθε καὶ πληθυνθήσεσθε χειρὶ ὀλίγῳ νεωτέρᾳ